

[Statsministeren.]

private danske initiativ under statskontrol kunne få indpas i Grønland, samt at den forskelligartede lovgivning for danskere og grønlændere i Grønland kunne afløses af en ensartet lovgivning.

I overensstemmelse med de grønlandske landsråds ønske blev der herefter ved Hans Majestæt Kongens resolution af 29. november 1948 nedsat en Grønlandskommission med departementschef Koch som formand og iøvrigt sammensat af repræsentanter udpeget af rigsdagen og de grønlandske landsråd. Endvidere bestod kommissionen af direktøren for Grønlands styrelse samt af repræsentanter for de interesserede fagministerier. I en række underkommissioner, hvori det forberedende arbejde er blevet udført, har den nødvendige sagkundskab været tilkaldt.

Inden den planlagte rejse til Grønland i sommeren 1949 lykkedes det kommissionen at nå til en afklaring af de mere generelle problemer, og under de forhandlinger, som kommissionen og rigsdagens Grønlandsudvalg i fællesskab havde med de grønlandske landsråd i slutningen af juli og begyndelsen af august sidste år, blev de principielle retningslinier i kommissionens forslag forelagt for de grønlandske landsråd af rejsedelegationens leder, det ærede medlem af det høje ting hr. Halfdan Henriksen, der da var formand for rigsdagens Grønlandsudvalg.

Ved afslutningen af disse forhandlinger fremkom landsrådene med en udtalelse, hvori det til slut hedder:

„Lansrådene ser betydningen af, at reformarbejdet iværksættes så hurtigt som muligt. Der er derfor i landsrådene enighed om at opfordre den nedsatte kommission til at afslutte sit arbejde efter de retningslinier, der er redegjort for, og som landsrådene kan tilslutte sig“.

Efter delegationens hjemkomst fra Grønland førtes forhandlingerne i kommissionen videre efter de retningslinier, der var godkendt af landsrådene, og den 28. februar d. å. har kommissionsmedlemmerne enstemmigt underskrevet betænkningen.

I fortsættelse af arbejdet med betænkningen har kommissionen yderligere udarbejdet en række lovforslag af organisatorisk karakter. Den kommende nyordning har i sig selv som første forudsætning, at det administrative og politiske apparat er i orden. Lovforslagenes indhold er helt i overensstemmelse med de retningslinier, der er angivet i kommissionsbetænkningen, og holdt indenfor rammerne af den bemyndigelse, som

de grønlandske landsråd sidste sommer gav kommissionen. De er da også tiltrådt ikke alene af de grønlandske medlemmer af kommissionen, men også af de grønlændere og rigsdanske, der har været tilkaldt som de grønlandske kommissionsmedlemmers særlige sagskyndige og rådgivere.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på enkeltheder i betænkningen, men skal indskrænke mig til at henvise til betænkningen som helhed samt til de bemærkninger om de i denne indeholdte forslag, som jeg fremkom med ved fremsættelsen af lovforslagene i det andet høje ting; men jeg vil gerne her fremhæve, at det er min faste overbevisning, at alle de foreliggende reformer og ændringer i det grønlandske erhvervs- og samfundsliv, i kulturpolitik og administration udgør et sammenhængende hele, og at mange faktorer må medvirke til at føre Grønland frem til et niveau, der økonomisk, samfundsmæssigt og kulturelt tåler sammenligning med andre nationer.

Gennemførelsen af lovforslagene tilsigter, som jeg nævnte, kun at skabe tilfredsstillende organisatoriske rammer for den fremtidige udvikling i Grønland og medfører umiddelbart kun udgifter af underordnet betydning. Først efterhånden vil det være muligt at forelægge bevillingsmyndighederne forslag vedrørende de enkelte foranstaltninger.

Det er mit inderlige håb, at den beredvilighed og den store interesse, som under kommissionsarbejdet har været udvist af repræsentanterne for de politiske partier i kommissionen i nøje føling med rigsdagens Grønlandsudvalg og dets tidligere formand, det ærede medlem hr. Halfdan Henriksen, hvis kyndige ledelse af udvalget som baggrund har haft mangeårige erfaringer og en dyb kærlighed til de grønlandske problemer, også må afspejle sig under forhandlingerne i det høje ting og vise, at vi i det hele er klar over vor nationale forpligtelse overfor Grønland.

Jeg vil også gerne fremhæve den internationale forpligtelse, der påhviler os gennem vort medlemsskab af De Forenede Nationer. Efter De Forenede Nationers pagt påhviler det os som en hellig pligt til det yderste at fremme grønlændernes velfærd. Jeg tror næppe, vore forpligtelser kan udtrykkes klarere.

Jeg skal kort omtale de enkelte lovforslag og først knytte nogle bemærkninger til *for-
slag til lov om Grønlands landsråd og kommunalbestyrelser m. v.*

Det væsentligste indhold af dette lovforslag er ophævelsen af sysselrådsinstitutionen,